

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

Список використаних джерел

1. Brown M. E., Treviño L. K. Ethical leadership: A review and future directions. *The Leadership Quarterly*. 2006. 17(6). P. 595–616.
2. ICAI (International Center for Academic Integrity). *The Fundamental Values of Academic Integrity* (2nd ed.). Clemson University, 2014. 34 p.
3. Основи педагогічної майстерності та етика викладача вищої школи : підручник / за ред. .В. Зайченка. Київ: Ліра-К, 2017. 484 с.

Шмаленко Ю. І.

кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри психології
Національного університету «Одеська юридична академія»

СИМУЛЯЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У НАВЧАННІ МЕДІАТОРІВ

Інституціоналізація медіації в Україні та світі висуває нові, посилені вимоги до якості професійної підготовки фахівців у цій галузі. Як демонструють останні дослідження, медіація як інституціональне явище активно розвивається в українському правовому та соціальному просторі, що зумовлює потребу у формуванні науково обґрунтованих підходів до професійної підготовки та розвитку медіаторів [3]. Медіація за своєю суттю є діяльністю, що базується на компетенціях, де бути медіатором означає не стільки знати про конфлікт, скільки вміти працювати з ним у режимі реального часу. Ефективність медіатора визначається його здатністю одночасно керувати процесом, підтримувати нейтральність, працювати з інтенсивними емоціями сторін, застосовувати техніки активного слухання та перефразування, а також допомагати сторонам виявляти приховані інтереси [2]. Зазначені навички неможливо сформувати виключно шляхом вивчення теорії.

Подолання розриву між знаннями та вміннями лежить у площині навчання через досвід. Концептуальною основою тут слугує цикл Девіда Колба, згідно з яким ефективне навчання відбувається через чотири етапи: отримання конкретного досвіду, рефлексивне спостереження, абстрактну концептуалізацію та активне експериментування [1]. Симуляційні технології є єдиним методом, що дозволяє пройти повний цикл Колба у безпечному та контрольованому навчальному середовищі.

Симуляція у підготовці медіаторів є імітацією реального медіаційного процесу або його окремих елементів, що дозволяє учасникам застосувати теоретичні знання на практиці та отримати зворотний зв'язок.

Класичні рольові ігри представляють золотий стандарт та найбільш поширену форму симуляції у підготовці медіаторів. Учасники групи розподіляють ролі медіатора, сторін конфлікту та спостерігачів і програють заданий кейс або фабулу конфлікту. Проте рольові ігри також мають обмеження, пов'язані з залежністю від акторської майстерності та мотивації учасників, ризиком поганої практики, коли можуть закріплюватися неправильні навички, якщо група не ставиться до вправи серйозно, та обмеженою кількістю сценаріїв, які можна реалістично відтворити.

Аналіз відеокейсів представляє інший важливий метод симуляції, що передбачає перегляд та груповий аналіз відеозаписів реальних або постановочних медіацій. Однак це пасивний метод, де учасники аналізують дію, але не виконують її самі, що означає, що розрив між знаннями та вміннями скорочується, але не долається повністю. Незважаючи на це, аналіз відеокейсів слугує важливим доповненням до більш активних методів симуляції, дозволяючи студентам розвивати навички критичного спостереження перед безпосереднім залученням до медіаційної практики.

Симуляції високої точності представляють більш просунутий підхід, що долає обмеження рольових ігор, де колеги можуть підігравати одне одному. Переваги цього підходу включають максимальну наближеність до реальності, високий рівень емоційного напруження, що забезпечує стрес-тест для медіатора, та стандартизованість, оскільки актори можуть відіграти той самий сценарій однаково для різних студентів, що важливо для оцінювання. Такі симуляції також мають значні обмеження, пов'язані з високою вартістю та організаційною складністю, що обмежує їхнє широке використання в навчальних закладах.

Незалежно від обраної технології сама симуляція є лише першим кроком циклу Колба, етапом отримання досвіду. Навчання відбувається під час дебрифінгу, який є структурованим груповим обговоренням, що проводиться тренером або викладачем після завершення симуляції [1]. Дебрифінг є не просто обміном враженнями, а чітким педагогічним процесом, що включає декілька окремих фаз. Фаза опису фокусується на тому, що відбулося, і передбачає відновлення фактів. Фаза аналізу досліджує, чому це відбулося, через аналіз застосованих технік, емоцій та рішень. Фаза концептуалізації розглядає питання, які висновки можна зробити, та пов'язує досвід з теорією. Фаза застосування обмірковує, як це можна використати у майбутньому, через планування дій.

Без якісного дебрифінгу симуляція залишається просто грою. Саме рефлексивний аналіз перетворює суб'єктивний досвід на усвідомлену професійну компетенцію. Процес дебрифінгу вимагає ви-

сокої педагогічної майстерності від викладача, який має створити безпечний простір для чесного обговорення, ставити запитання, що стимулюють рефлексію, допомагати пов'язувати досвід з теоретичними концепціями, та направляти учасників до визначення конкретних стратегій покращення. Якість дебрифінгу часто визначає, чи буде симуляційне навчання трансформаційним, чи залишиться лише розважальним.

Для українських програм підготовки медіаторів впровадження симуляційних технологій є особливо важливим у контексті інституціоналізації медіації та потреби готувати фахівців, здатних працювати зі складними конфліктами, що виникають у післявоєнній відбудові. Вибір конкретних симуляційних технологій має базуватися на навчальних цілях, наявних ресурсах та стадії професійного розвитку студентів, з акцентом на забезпечення методологічно грамотного впровадження та якісного дебрифінгу, а не на прагненні до найбільш просунутої технології.

Список використаних джерел

1. Kolb D. A. *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. Upper Saddle River, NJ: FT Press, 2014. 416 p.
2. Основні засади навчання базовим навичкам медіатора / за заг. ред. К. Б. Наровської. Київ: Видавець В. Захаренко, 2019. 32 с.
3. Шмаленко Ю., Єнін М., Мельник Л. Інституціоналізація медіації в Україні: ключові етапи, сучасний стан та перспективи. *Соціологічні студії*. 2023. № 2(23). С. 6–17. DOI: <https://doi.org/10.29038/2306-3971-2023-02-11-11>